

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/63/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5624010851
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Bebčáková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2025:5624010851.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Bebčákovvej a sudcov JUDr. Vladimíra Sučika a JUDr. Moniky Liptákovej, na neverejnom zasadnutí konanom 30. júla 2025 prejednal sťažnosť odsúdeného A. B., proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp.zn. 2Nt/43/2024 zo dňa 19. marca 2025 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť odsúdeného A. B. z a m i e t a ,
pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Okresný súd Liptovský Mikuláš napadnutým uznesením sp.zn. 2Nt/43/2024 zo dňa 19. marca 2025 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného A. B., na povolenie obnovy konania v trestnej veci Okresného súdu Liptovský Mikuláš, ktorá skončila rozsudkom sp. zn. 2T/80/2020 zo dňa 11.7.2022, právoplatným dňa 27.7.2022, zamietol, pretože nezistil podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. poriadku.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažnosť odsúdený A. B. ihneď po jeho vyhlásení priamo do zápisnice o verejnom zasadnutí. Zhlásenú sťažnosť následne zdôvodnil prostredníctvom obhajcu písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 13.06.2025, a to nasledovne:

„Klient sa domnieva, že ním tvrdené skutočnosti týkajúce sa jeho dcéry spádajú pod dôvody, pre ktoré mal súd povoliť návrh na obnovu konania. Podľa § 34 ods. 3 TZ platí, že trest má postihovať iba páchatel'a, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Pokiaľ by v priebehu základného trestného konania došlo k úmrtiu matky dcéry klienta, bolo by nevyhnutné aplikovať vyššie uvedenú zásadu pre ukladanie trestu. Nakoľko však uvedená skutočnosť počas základného konania nenastala, avšak došlo k nej po právoplatnom odsúdení klienta máme za to, že súd mal uvedenú okolnosť prihliadnuť, nakoľko (s poukazom na § 394 ods. 1 TP) je pôvodne uložený trest odňatia slobody v zrejmom nepomere k pomerom páchatel'a, ktorý sa stal dňom úmrtia vyššie uvedenej osoby jediným zákonným zástupcom dcéry. Napadnuté rozhodnutie je v tomto smere z pohľadu klienta nepreskúmateľné a nedáva mu dostatočnú odpoveď na to, prečo súd na ním tvrdené skutočnosti neprihliadol. Z jeho pohľadu mu strohé košтовanie súdu na strane 5 a 6 napadnutého rozhodnutia nedáva záruku presvedčivého rozhodnutia s bližším špecifikovaním dotknutých zákonných ustanovení, v ktorých konajúci súd vidí oporu pre svoje rozhodnutie.

Odsúdený je toho názoru, že jeho odsúdenie v trvaní 28 mesiacov a skutočnosť o úmrtí matky mal. C. a jej následné zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti a umiestnenie do centra pre deti a rodinu znamená, že súdom uložený trest odňatia slobody je v zrejmom nepomere k závažnosti činu a popiera základnú zásadu pre ukladanie trestov, pretože takto uložený trest má v súčasnosti zásadný vplyv na

jeho život a rovnako tak na život jeho dcéry. Je nepochybne v jej záujme, aby svoj život trávila s jedným zo svojich žijúcich rodičov a nie medzi ľuďmi, ktorých ani nepozná.“

Prokurátorka sa k sťažnosti odsúdeného písomne vyjadrila podaním zo dňa 20.06.2025, v ktorom uviedla, že rozhodnutie súdu považuje za správne a zákonné, a to aj vo vzťahu ku konaniu, ktoré mu predchádzalo. Navrhla sťažnosť odsúdeného zamietnuť ako nedôvodnú.

Krajský súd na podklade odsúdeným podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť a zákonnosť napadnutého uznesenia, ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť odsúdeného A. B. bola podaná oprávneným subjektom, proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná, v zákonom stanovenej lehote, avšak nie je dôvodná.

Po splnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo prvostupňovým súdom vykonané v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Výrok o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania v trestnej veci odsúdeného A. B., vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš sp.zn. 2Nt/43/2024, zodpovedá stavu vecí a zákonu.

Rozhodnutiu Okresného súdu Liptovský Mikuláš nemožno vytknúť žiadnu chybu či nedostatok, pričom odôvodnenie rozhodnutia učinil prvostupňový súd zodpovedajúcim spôsobom podrobne a erudovane, v zmysle § 176 ods. 2 Tr. por. a v rámci zdôvodnenia uviedol konkrétne dôvody, pre ktoré nezistil splnenie zákonných podmienok na povolenie obnovy konania. Nakoľko rozhodnutia súdu prvého stupňa a sťažnostného súdu tvoria jednotu, pri existencii erudovaného a podrobne zdôvodneného rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorého argumentáciou sa sťažnostný súd v celom rozsahu stotožňuje, krajský súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia okresného súdu.

Podľa § 2 ods. 10 Tr. por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol náležite zistený skutkový stav vecí, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Povinnosť vyplývajúca z citovaného zákonného ustanovenia § 2 ods. 10 Tr. por., t. j. zistiť skutkový stav vecí náležite a v takej kvalite, aby o ňom nevznikli dôvodné pochybnosti, platí nielen pre rozhodovanie o otázke viny a trestu či nároku na náhradu škody, ale aj pre rozhodovanie ktorejkoľvek otázky, ktorú treba v trestnom konaní riešiť. Uplatňuje sa v každom štádiu trestného konania, teda aj v konaní o povolenie obnovy konania. Preto náležite musí byť zistené tiež to, či sú splnené podmienky pre povolenie obnovy konania v zmysle ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Z týchto zistení treba vychádzať pri rozhodovaní, čo okresný súd dôsledne rešpektoval.

Treba stručne pripomenúť, že odsúdený A. B. bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/80/2020 zo dňa 11.7.2022, právoplatným dňa 27.7.2022. Uvedeným rozsudkom bol uznaný za vinného zo skutku spáchaného tým, že od 1.4.2008 do 7.6.2021, s výnimkou obdobia od 2.7.2012 do 15.3.2013, kedy vykonával súdom uložený trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody v Slovenskej republike a s výnimkou obdobia od 18.10.2018 do 16.4.2019, kedy vykonával trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu odňatia slobody v Českej republike, neplatil výživné na svojho maloletého syna D. B., nar. XX.X.XXXX, pretože hoci bol krátku dobu zamestnaný od 13.5.2013 do 22.7.2013, od 1.5.2015 do 31.7.2015 a od 2.10.2017 do 31.10.2017, kedy bol s ním ukončený pracovný pomer zo strany zamestnávateľa pre opakované neskoré príchody, nespoľahlivosť a nedostatočné pracovné nasadenie a príjem mal aj z brigádnickej činnosti, v evidencii uchádzačov o zamestnanie bol vedený v období od 15.1.2015 do 12.5.2015 a od 16.2.2016 do 25.2.2016, z evidencie uchádzačov o zamestnanie bol vyradený z dôvodu marenia súčinnosti, nezabezpečil si trvalý zdroj príjmov, hoci vyživovacia povinnosť mu vyplývala zo Zákona o rodine č. 36/2005 Z.z. v znení neskorších predpisov, pričom posúdením predbežnej otázky podľa ust. § 7 ods. 1 Tr. poriadku bol obžalovaný povinný platiť výživné minimálne vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené dieťa alebo zaopatrené neploleté dieťa, určené podľa § 62 ods. 3 zák. č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov v spojení s § 2 písm. c/ zák. č. 601/2003 Z.z. o životnom minime v znení neskorších predpisov a vyživovacia povinnosť mu bola určená aj rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp.

zn. 1P/100/2018 zo dňa 15.10.2019, právoplatným dňa 28.11.2019, podľa ktorého je povinný prispievať na výživu mal. D. B. po 90,- eur mesačne počnúc dňom 12.6.2018, do rúk matky E. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. G., A. XXX/XX a tak za uvedené obdobie dlhuje na výživnom E. F. najmenej 5.694,14 eura, právne kvalifikovaný ako prečín zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona s použitím § 138 písm. b/ Trestného zákona, za ktorý mu bol podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 4, § 36 písm. l/, § 37 písm. h/, písm. m/, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 roky a 4 mesiace so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3T/56/2019 zo dňa 6.6.2022, ktorým bol obžalovaný odsúdený podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a v rámci ukladania súhrnného trestu súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na tento zrušený výrok o treste, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odsúdený bol prítomný pri vyhlásení rozsudku na hlavnom pojednávaní dňa 11.7.2022, odvolanie voči nemu nepodal ani odsúdený ako ani prokurátor. Nepodanie odvolania oboma stranami konania malo za následok, že rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 27.7.2022.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Podľa § 399 ods. 2 Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania zamietne, ak nezistí podmienky obnovy konania podľa § 394 Tr. por.

Prvostupňový súd v súlade so zákonom vyložil citované ustanovenie Trestného poriadku tak, že súd rozhodujúci o návrhu na povolenie obnovy konania v prvom rade musí skúmať existenciu nových skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych a až následne potom zisťuje, či takéto nové skutočnosti alebo dôkazy samy osebe, alebo v spojitosti s už známymi môžu odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu.

Krajský súd pripomína, že v konaní o povolení obnovy konania súd nemôže preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní v tom smere, či sa pri rozhodovaní súd vyrovnal so všetkými okolnosťami a s obhajobou obvineného, či rešpektoval zásadu bezprostrednosti a ústnosti pri dokazovaní a pod. (R 33/1988). Konanie o návrhu na povolenie obnovy konania nie je totiž konaním založeným na revíznom princípe. Pri obnove konania sa rozhoduje, či nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia, môžu odôvodniť iné rozhodnutie, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní.

V konaní o povolenie obnovy konania, ako už bolo uvedené, neplatí revízny princíp, preto je súd oprávnený zaoberať sa len tými výrokmi, pri ktorých sa navrhovateľ povolenia obnovy konania domáha. Obnova konania, ako mimoriadny opravný prostriedok v trestnom konaní, je založená na skúmaní a hodnotení nových dôkazov a skutočností, ktoré sú súdu predložené ako reálne dôkazy a skutočnosti a súd musí skúmať, či v pôvodnom konaní tieto nové dôkazy a skutočnosti boli súdu známe, a či majú význam v trestnom konaní z hľadiska ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. Citované ustanovenie upravuje podmienky obnovy konania, ktoré sa týkajú nedostatkov skutkových zistení, vrátane osoby páchatel'a, ako skutočností alebo dôkazov súdu skôr neznámych, ktoré vyšli najavo až po právoplatnosti rozhodnutia. Netýkajú sa však zmeny právneho stavu, t. j. zákonných podkladov posudzovania trestnosti činu a ukladania trestu.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o sťažnostné námietky

odsúdeného, tieto sú v podstate súhrnom a opakovaním jeho tvrdení a dôvodov, ktoré uviedol v návrhu na povolenie obnovy konania vrátane jeho doplnenia, a s ktorými námietkami sa súd prvého stupňa vysporiadal v napadnutom rozhodnutí.

Na zhrnutie, osobitne s prihliadnutím na argumenty odsúdeného v podanom návrhu na povolenie obnovy konania, považuje krajský súd za potrebné v konkrétnostiach upriamiť pozornosť na nasledovné: Odsúdený A. B. podal návrh na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 2T/80/2020 z dôvodu prijatia zákona č. 40/2024 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov, a ktorým došlo k zmene ustanovenia § 38 ods. 4 Tr. zák., a to jeho úplným zánikom. Poukázal na skutočnosť, že v rámci rozsudku, ktorý napáda obnovou konania, mu bola na základe prevahy zistených priťažujúcich okolností podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. zvýšená dolná hranica trestnej sadzby o jednu tretinu z jedného roka na dva roky a štyri mesiace. Na základe uvedeného žiadal o povolenie obnovy konania vo svojej trestnej veci a zrušenie rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 2T/80/2020 vo výroku o vine a treste, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súdom ustanovený obhajca v doplnení návrhu doručenom súdu dňa 16.1.2025, uviedol, že okrem dôvodu vyplývajúceho z podania odsúdeného, je novou skutočnosťou úmrtie matky dcéry odsúdeného C. C., nar. XX.X.XXXX a jej následné zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti a umiestnenie v Centre pre deti a rodinu H. I. J. K. v B. G.. Poukázal na to, že odsúdený mal vždy záujem o stretávanie sa, avšak jej nebohá matka mu v tom bránila, preto odsúdený nechcel dcéru traumatizovať a stresovať, prekážkou bola aj vzdialenosť, keďže matka maloletej odišla z ČR žiť na Slovensko. Po úmrtí matky udržiava s dcérou pravidelný kontakt, volajú si dvakrát týždenne, na 16.1.2025 má v ústave naplánovanú jej návštevu. Cíti povinnosť, aby jeho dcéra bola vychovávaná ním a vynahradil jej starostlivosť, ktorú nemohol vykonávať. Poukázal na ustanovenie § 34 ods. 3 Tr. zák. s tým, že trest má postihovať iba páchatel'a a čo najmenej jeho rodinu a jemu blízke osoby. Odsúdenie na 28 mesiacov, úmrtie matky maloletej a jej následné zverenie do náhradnej starostlivosti centra pre deti a rodiny podľa odsúdeného znamená, že uložený trest odňatia slobody je v zrejmom nepomere k závažnosti činu a popiera základnú zásadu ukladania trestov, pretože uložený trest má v súčasnosti zásadný vplyv na jeho život a život jeho dcéry. Odsúdený má na výchovu a život dcéry zabezpečené zázemie v domácnosti v ČR. Je si vedomý svojej viny za trestné činy, za ktoré bol odsúdený, avšak skutočnosť, ktorá vyšla najavo po jeho odsúdení, je závažného charakteru a je nevyhnutné dať prednosť tomu, aby jeho dcéra žila v spoločnej domácnosti s ním a zároveň poukázal na to, že v súčasnosti vykonáva nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 52 mesiacov za iné jeho odsúdenia, ktorý považuje za dostatočný.

Okresný súd sa vo svojom odôvodnení správne a dôsledne vysporiadal s argumentom odsúdeného spočívajúcim v novelizácii Trestného zákona, a s ktorého odôvodnením sa aj krajský súd plne stotožňuje. Sťažnostnou námietkou sťažovateľa je už len jeden z dôvodov, na základe ktorých odsúdený žiadal o povolenie obnovy konania, a to úmrtie matky dcéry odsúdeného C. C., nar. XX.X.XXXX, a jej následné zverenie do náhradnej osobnej starostlivosti a umiestnenie v Centre pre deti a rodinu H. I. J. K. v B. G.. Tu sa opäť súd prvej inštancie správne vysporiadal s argumentáciou A. B., s tým, že ani zmena v rodinných a osobných pomeroch odsúdeného nie je novou skutočnosťou tak, ako to má na mysli ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por. Akokoľvek ťaživá situácia na strane odsúdeného, či jeho maloletého dieťaťa nemôže spĺňať definíciu toho, pod čím má zákon, Trestný poriadok na mysli vznik novej skutočnosti alebo dôkazu súdu skôr neznámemu, ktorý by mohol sám o sebe, alebo v spojení s už skôr známymi skutočnosťami, či dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest, ktorý bol ukladán v podstate na dolnej hranici zvýšenej trestnej sadzby v pôvodnom trestnom konaní, bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu, alebo k pomerom páchatel'a, či v zrejmom rozpore s účelom trestu, ktorý bol v tom pôvodnom trestnom konaní uložený.

Aj krajský súd je toho názoru, že v danom prípade neboli splnené podmienky uvedené v zákonom ustanovení § 394 ods. 1 Tr. por. pre povolenie obnovy konania. Pokiaľ ide o argumenty obhajcu odsúdeného uvedené v sťažnosti, tieto sú v podstate súhrnom a opakovaním jeho dôvodov a obhajobných tvrdení v konaní o jeho návrhu na povolenie obnovy konania uvedených aj v rámci konečného návrhu na verejnom zasadnutí, s ktorými námietkami sa súd prvého stupňa dôsledne vysporiadal v napadnutom rozhodnutí. Nakoľko sa sťažnostný súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, ktoré prvostupňový súd učinil zodpovedajúcim spôsobom, erudovane, precízne a podrobne, sťažnostný súd v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie

napadnutého uznesenia. V tejto súvislosti sťažnostný súd pripomína, že rozhodnutia súdu prvého stupňa a sťažnostného súdu tvoria jednotu a v prípade erudovaného a náležite odôvodneného rozhodnutia súdu prvého stupňa postačuje, ak sťažnostný súd v podrobnostiach odkáže na odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa a sám sa vysporiada so sťažnostnými námietkami podstatnými pre rozhodnutie, resp. zaoberá sa riešením tých podstatných otázok pre rozhodnutie, ktoré zostali sporné alebo sa s nimi súd prvého stupňa náležite nevysporiadal.

Oboznámiac sa s obsahom spisu, ako aj so sťažnostnými námietkami, aj krajský súd, totožne s okresným súdom dospel k záveru, že v tomto konaní odsúdeným tvrdené nové skutočnosti sú zjavne účelovým tvrdením odsúdeného s cieľom dosiahnuť povolenie obnovy konania.

Krajský súd totožne so súdom prvého stupňa záverom uzatvára, že nejde o také nové dôkazy, posúdené nielen samostatne, ale aj v kontexte ostatných dôkazov vykonaných už v pôvodnom konaní, ktoré by boli spôsobilé vyvodiť iný záver o priebehu skutku a tým o vine odsúdeného, než ako bol ustálený v pôvodnom konaní, prípadne o treste uloženom odsúdenému za tento skutok.

Nadriadený súd zdôrazňuje, že v zmysle vyššie uvedeného výkladu len samotný nový dôkaz alebo nová skutočnosť nepostačuje na povolenie obnovy konania. Súčasne sa vyžaduje, aby takýto nový dôkaz alebo nová skutočnosť buď samy o sebe alebo v spojení s dôkazmi a skutočnosťami už skôr známymi mohli viesť k inému ako pôvodnému rozhodnutiu o vine. Táto podmienka však splnená nebola, tak ako už správne konšatoval okresný súd.

Aj krajský súd totožne s názorom okresného súdu po analýze písomných dôvodov samotného návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania, oboznámením sa s celým obsahom spisového materiálu ustálil, že odsúdený neuviedol žiadne také nové podstatné skutočnosti, ktoré by bolo možné vyhodnotiť ako spôsobilé pre zmenu správneho a zákonného rozhodnutia súdu prvého stupňa. Odsúdeným navrhnuté nové dôkazy nespĺňali zákonnú požiadavku takých nových dôkazov, ktoré by sami osebe alebo v spojitosti s už známymi dôkazmi mohli odôvodniť iné rozhodnutie týkajúce sa viny alebo trestu, čo už okresný súd podrobne zdôvodnil.

Záverom krajský súd uvádza, že neboli zistené ani žiadne také nové skutočnosti a dôkazy súdu skôr neznáme, vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu. Nakoľko v konaní o povolenie obnovy konania neplatí revízny princíp, v tomto konaní nie je možné preskúmať pôvodné rozhodnutie ani pokiaľ ide o uložený trest.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného, krajský súd vyhodnotil dôvody na povolenie obnovy konania uvádzané odsúdeným v písomnom návrhu ako nedôvodné a z tohto dôvodu aj neakceptovateľné. Konštatovanie okresného súdu, že nezistil podmienky pre povolenie obnovy konania podľa § 394 Tr. por., je zákonné a správne, a preto zákonný je i jeho postup, keď podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol návrh odsúdeného A. B. na povolenie obnovy konania. Preto krajský súd sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. zamietol.

Vo vyššie uvedenom ide o podstatné dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.